

Quan el nen està malalt...

Quan el nen està malalt, heu d'anar a buscar el metge.

Aquest consell sembla innecessari i no gens menys no ho és. Quantes vegades l'amiga, la veïna, i fins el farmacèutic substitueixen el metge!

Repetim-ho, doncs: quan el nen està malalt, heu d'anar a buscar el metge. Això està dit amb l'únic fi de facilitar al metge, amb la seva intervenció precoç, una labor eficaç.

Ara bé, mentre espereu el metge, què heu de fer?

Es freqüent que, quan el metge arriba a la casa del malalt, se'l rebí amb aquestes o semblants explicacions: «Fa dos dies vaig purgar el nen; al veure que la febre no cedia, l'he tornat a purgar i per fi he decidit avisar-vos». Aquest és el cas senzill; a vegades no són dos, sino tres o quatre, o més, els purgants administrats.

Està bé purgar tots els malalts abans de l'arribada del metge? No! No solament no està bé, sino que està malament!

El purgant no és una medicació inofensiva. En ocasions és contraproduent i a vegades és perillosa. Actualment són relativament poques les malalties que es tracten amb un purgant. Han passat els temps en els quals tots els tractaments s'iniciaven amb una purga. D'aquest costum dels metges de 50 anys endarrera i de la idea del recó, deriva la freqüència amb què les mares administren els purgants. El recó; llengua blanca, de vegades febre alta i de vegades vòmits, gairebé mai correspon al tal recó; moltes vegades són inflamacions de la gola les que es manifesten amb aquests símptomes; es compren bé que en aquests casos no sempre serà un purgant el tractament més indicat.

Queda prohibit purgar el malalt. I aquesta prohibició, que és general per a totes les edats, és molt més severa durant la infància i sobretot en els nens de bolquers. En aquests un purgant pot produir veritaderes catàstrofes. Cal insistir des d'aquest punt de vista, en la nocivitat dels papers en mala hora anomenats «salva-infants» (haurien d'anomenar-se «mata-infants»), papers de la haba, etc., que no són més que purgants i purgants violents, que produeixen inflamacions de l'intestí i empitjoren l'estat de la criatura.

I, doncs, si no purguem el nen, què hem de fer? Li hem de posar una clau al coll, uns breus a les munyegues, o un saquet de càmfora al pit? Deixeu de banda aquests màgics procediments; la vostra actuació pot ésser més discreta i eficaç.

Prepareu al malalt una habitació confortable i alegre. No sabeu mai els dies que haurà d'estar al llit; a més no per ésser pocs s'han de passar malament. La cambra dels malalts hauria d'ésser sempre la millor de la casa. Clara i ventilada.

El sol, tan apreciat en els països que el veuen escassament, és gairebé despreciat per nosaltres. Aquestes tristes alcoves, aquelles persianes sempre tancades, cortines i més cortines, llums esmorteïdes que sembla que ajudin a estar malalt, s'han d'arreconar. Sol! Força sol! On hi entra el sol, no hi entra el metge. On hi entra el sol, el metge hi té molta feina feta.

Sol i aire pur, com més pur millor. La finestra oberta! Li hauríeu de tenir sempre; també quan esteu bons; però quan esteu malalts més que mai: a l'habitació del malalt s'hi respira tot el dia, els malalts amb febre fan pudor. En les malalties de les vies respiratòries és aquest detall més necessari que en les altres, per la dificultat que comporten en la respiració.

I això convé dir-ho a fi d'evitar que el metge hagi d'enraonar tres hores per a convencer la família d'aquestes necessitats tan elementals. A fi d'evitar que el metge que ho ha dit sigui escaltat amb desconfiança per part de la família. A fi d'evitar que algun mal intencionat doni la culpa de la mort del nen a aquestes mesures, que no han fet sino retardar-la.

Ara bé, ventilació no vol dir aire corrent, que s'ha d'evitar a tota costa. Aire pur, no vol dir aire fred: una estufa a l'habitació, la calefacció encesa, hi estaran molt bé. I si s'escalfa l'aire, convé que aquest no sigui massa sec, sobretot en els malalts aguts de les vies respiratòries; un pot amb oigua d'eucaliptus que bulli lentament, humitejarà l'atmosfera.

Convé també preocupar-se de la il·luminació artificial: llum que no molesti al malalt, llum suficient per cuidar-lo.

Collocarem el llit de manera que, amb el capçal arrambat a la paret, tingui els altres tres costats accessibles. Això permetrà al metge i als qui cuiden al malalt una actuació més comoda.

